

Bibelstudiehæfte om vision for Aarhus Bykirke

"Sammen på vej i livet med udsigt til himlen"

AARHUS BYKIRKE

Udarbejdet af

Skribenter: Helene H. Rasmussen, Anders H. Vindum,
Lars H. Jepsen, Kristoffer Dahl og Karina B. Andersen

Redaktør: Hans-Ole Bækgaard

Grafik: Christian P. Medom

Udgiver: Menighedsråd og stab ved Aarhus Bykirke

Copyright © 2017 Aarhus Bykirke

Indholdsfortegnelse

Introduktion	4
Sammen(bragt)	5
Hent mod hos Herren.....	7
Sammen på vej i livet	9
I min kirke håber jeg, vi håber	11
For altid forvandlet!	13

Introduktion

Sammen på vej i livet med udsigt til himlen. Sådan lyder den nye vision for Aarhus Bykirke, som blev vedtaget af menighedsrådet i juni og nu er præsenteret for menigheden.

Vi har spurgt fem personer i kirken om at skrive en refleksion med afsæt i den nye vision, hvor de hver især fokuserer på en del af visionen. Det er der kommet dette bibelstudiehæfte ud af, som på den måde gennemgår visionen ord for ord.

Bibelstudiehæftet er tænkt som en af muligheder for, at hele menigheden kan tilegne sig visionen og tage del i at bringe den til live i vores kirke. Refleksionerne kan bruges personligt, i et mindre fællesskab fx i cellen, i familien eller noget helt fjerde. Formålet er at gøre visionen kendt og brugbar for den enkelte. God læse- og arbejdslyst!

Af Hans-Ole Bækgaard [Olsen]

Sammen(bragt)

*Som korn fra mange marker,
ud over jorden lagt,
i dette brød på bordet
til ét blev sammenbagt,
lad også kirken samles,
o Gud, fra hvert et sted,
så vi til ét kan blive
i Himmerigets fred!*

(Den Danske Salmebog nr. 477 vers 1)

Bøn

Gud hjælp mig at møde mennesker med din kærlighed og lad den fælles rejse mod himmelen lykkes.

Skriftord

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. (Joh 15,12)

Refleksion

Et gammelt ordsprog siger, at lige børn leger bedst. Det har nogle år på bagen, men jeg tror, at det stadig gør sig gældende. Det er som om, at vi – bevidst eller ubevidst – definerer os selv ud fra en række parametre, der er vigtige for os, og vi søger fællesskab med andre, som ligner os. Fællesskaber og relationer er tilvalg, vi gør os, når vi oplever, at vi får noget ud af det.

I det kristne fællesskab er det anderledes. Vi kan ikke til- eller fravælge vores kristne brødre og søstre ud fra personlighedstype, interesser, social status eller kompetence-sæt. På tværs af alle de skalaer, hvorpå vi måler os selv og hinanden, bringer Gud os sammen i én stor familie. Og i kærlighedsbuddet

byder Han os endda at elske hinanden. Ikke blot sameksistere i fred og fordragelighed, men elske.

Det er en markant anderledes præmis for et fællesskab, som gør, at vi kan møde hinanden åbent og fordomsløst. Hvis præmissen om indbyrdes kærlighed er givet på forhånd, bliver mødet med et andet menneske til en mulighed for at se udover sig selv og få et bredere perspektiv på livet og en dybere indsigt i, hvordan vi tjener hinanden og fællesskabet bedst. Fokus bliver flyttet fra "mig" til "os".

Det er ikke sikkert, at vi selv – i andre sammenhænge – havde fundet sammen i det "os", men på rejsen mod Himlen er vi bragt sammen. Hvordan rejsen forløber bestemmer vi ikke selv, men hvis vi formår at møde hinanden på kærligheds-buddets præmis, tror jeg, at grundlaget er der for en god tur.

Sendelse

- Hvordan oplever du, at vi møder hinanden i vores menighed?

Af Helene Heide Rasmussen, analytiker

Hent mod hos Herren

*Hvad dagen mig vil bringe
af glæde og af savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.*

(Den Danske Salmebog nr. 51 vers 1)

Bøn

Kun hos dig, Herre, kan jeg finde styrke og mod.

Skriftord

Så er vi da altid ved godt mod, og vi er det, selv om vi ved, at vi ikke kan være hjemme hos Herren, så længe vi har hjemme i legemet. (2 Kor 5,6)

Refleksion

Menneskets liv her på jorden er som en vej; med en begyndelse og en afslutning. Den er blot en kort etape på den lange vej, som slutter, når Gud skaber en ny jord – med en evig vej. Indtil da har vi som kristne grund til at være ved godt mod.

Godt mod er ikke det samme som ubesværet glæde eller naiv positiv tænkning. Det er en indre styrke og en evne til at rejse sig, som vi finder hos Gud. Ikke mindst, når vi konfronteres med ondskab, sygdom og sorg. Mod hænger sammen med modgang.

David oplevede, at alt blev revet fra ham: hans by blev brændt ned, og hans familie blev bortført. Han og hans folk "græd, til de ikke kunne græde mere". David var endda selv truet på livet. "Men David hentede nyt mod hos Herren" (1 Sam 30,6).

Du har sikkert også oplevet modgang. Er du kristen, har du forhåbentligt også prøvet at hente nyt mod hos Gud.

Som jeg ser det, fortæller vores reaktion på modgang en hel del om vores forhold til Gud. Søger vi Gud for at hente mod hos ham? Eller anklager vi Gud og gør ham til modstander? Med andre ord: Er vores forhold til Gud afhængigt af vores generelle tilfredshed med livet og de op- og nedture, vi møder? En stærk tro henter mod hos Gud i modgang.

For Paulus var det længslen efter at være hjemme hos Herren, der potentielt kunne tage modet fra ham. De færreste af os har den længsel i samme grad som Paulus. Alligevel må den kristnes skridt på livets vej blive lettere, fordi vi ved, at vejen ender på en ny jord uden sygdom og ondskab.

Sendelse

- Hvor søger du nyt mod, når du møder modgang?

Af Anders Hjorth Vindum, journalistisk medarbejder i Ordet og Israel

Sammen på vej i livet

*Guds menighed er jordens største under!
Mens verdens skikkelse i hast forgår,
er Kristus i al evighed den samme,
og fast hans rige på sin klippe står.
Mens verdensriger kommer og forsvinder,
går kirken mod fuldkommenhedens vår.*
(Den Danske Salmebog nr. 345 vers 1)

Bøn

Jesus, tak for fællesskabet, vi har i kirken, og at du beder for os.

Skriftord

Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig. (Joh 17,20-21)

Refleksion

I livet optages vi af glæder og bekymringer, tidsspilde, arbejde, vigtige ting, familie, underholdning og meget mere. Det er vist meget naturligt. Noget af det vigtige, ved at vi er *sammen*, er, at vi skal hjælpe hinanden til at prioritere det vigtigste. For i livet har vi Himlen som udsigt. Det betyder, at vi midt i livet med alt, hvad det rummer af vigtige og mindre vigtige ting, skal sørge for at prioritere at få inviteret flere med til Himlen. Det er det vigtigste.

På vej i livet går det op og ned. Sådan er det for alle. Nogle oplever det mest som oppe, andre mest som nede. Men når vi i kirken er *sammen*, kan vi være der for hinanden, feste sammen

og trøste hinanden. Vores liv, livssituationer, økonomi, tilsyneladende succes og popularitet kan se meget forskellige ud. Men fællesskabet i menigheden skulle gerne kunne bryde med disse almindelige sociale skel og bygge bro til andres livssituationer.

Kirken er anderledes end fodboldklubben og arbejdspladsen, for Jesus beder for os, at vi må være ét.

Sendelse

- Hvordan minder du mennesker på, at vi har Himlen som udsigt?
- Hvordan er du til stede for andre i kirken, som ikke nødvendigvis er i samme livssituation som dig selv?

Af Lars Haahr Jepsen, kemiker

I min kirke håber jeg, vi håber

*Lær du os selv
i denne verdens fængsel
at stå på vagt i bøn og himmellængsel,
så ingen fra os røve skal vor krans,
indtil vi kan, o Frelser, dig til ære,
livskronen, som du os vil give, bære
i evig glans!*

(Sange og Salmer nr. 266 vers 2)

Bøn

Kære Jesus, giv os at turde håbe på, at alt ender godt, og turde dele det håb med mennesker.

Skriftord

Jeg mener nemlig, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os. For skabningen venter med længsel på, at Guds børn skal åbenbares. ... Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se? (Rom 8,18-24)

Refleksion

Det med Himlen og den nye jord fyldte på en særlig måde hos mig ... da jeg var mindre. Det var noget af det bedste at tale med andre om: Hvad skulle tiden i Himlen bruges på? Fantasien og glade tanker syntes at være det eneste, der satte grænserne. Det var udtryk for en umiddelbar og glædelig længsel efter stedet, hvor livet med Jesus ender og på en helt ny måde begynder.

Hvorfor taler jeg ikke lige så meget i dag med mine venner om, hvad der skal ske i Himlen? Med mine ikke-kristne venner taler jeg ikke om Himlen, nok mest fordi jeg er bange for at fremstå naiv. Men hvorfor taler jeg så sjældent om Himlen med andre kristne? Måske igen fordi det virker naivt. Men mest af alt nok fordi der er så meget andet, jeg fokuserer på. Egentlig småting i evighedsperspektiv, som dog bør fylde meget. For vi er lige nu og her sat på jorden og har et kald, der skal passes.

Men kan vores blik blive vendt så meget mod det jordiske, at vi til sidst får hold i nakken og ikke ser frem imod den Himmel, Jesus lover os, og som vi i dag kan nyde som et håb? Et håb som snart skal blive virkeliggjort. Et håb, som vi i Bibelen bliver opmuntret til at holde fast i som kirke. En længsel, vi har sammen. Et håb og en længsel, som også kan blive mine ikke-kristne venners?

I vores kirke håber jeg, at vi tør håbe på Himlen med samme glæde som et lille barn. At længslen imod det sted, hvor Jesus er, må være en særlig del af, hvem vi er.

Sendelse

- Hvornår har du sidst talt med et medlem af Aarhus Bykirke om, hvor vi er på vej hen?

Af Kristoffer Dahl, studerende

For altid forvandlet!

*Dans – ud af mørket – ud af graven
sammen med Kongen i haven.*

Badet i lyset fra ham.

For altid, forvandlet.

Og mørket greb os ikke.

(Ud af Mørket af Arvid Asmussen)

Bøn

Kære Far! Tak, fordi du er den, der gør alting nyt og forvandler os.

Skriftord

Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. Og han, der sidder på tronen, sagde: "Se, jeg gør alting nyt!" (Åb 21,4-5)

Refleksion

Selvom mit liv er fyldt af skønne øjeblikke, som jeg forsøger at holde fast i, glæde mig over og takke Gud for, oplever jeg dog også, at der hver dag er noget, som minder mig om, at dette liv ikke er perfekt. I nogle perioder er det tunge og voldsomme byrder på enten mine eller andres skuldre. Andre gange er det 'små' ting.

Eftersom jeg indtil videre aldrig har prøvet andet end at leve det uperfekte jordiske liv, kan det nogle gange være svært for mig at forholde mig til – og se frem imod – det himmelske perfekte liv. Bibelversene fra Johannes' Åbenbaring er med til at minde mig om, hvad det er for et håb, jeg har.

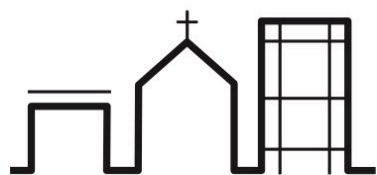
Jeg finder stor trøst og glæde i Jesu løfte om, at han en dag – én gang for alle – gør alting nyt. En dag skal denne syndens og dødens verden forgå. Vi skal forvandles, så vi for evigt bliver, som vi var skabt til. Vi skal stå ansigt til ansigt med Gud – så tæt på, at han kan tørre alle tårer af vores kinder og fjerne alt det, vi slæber rundt på. Væk er de negative tanker, sorgen og selvbebrejdelsen over de drømme, der ikke blev til noget. Væk er konflikter med venner og familie, fysisk og psykisk smerte og så videre. Væk er det alt sammen!

Tilbage står kun den værdifulde og smukke diamant, som jeg er i min himmelske Fars øjne.☺

Sendelse

- Hvad glæder du dig mest til at blive sat fri fra, den dag hvor Jesus gør alting nyt?
- Kan du allerede nu ane den værdifulde og smukke diamant, som du er for Gud? Hvad gør det ved dig?

Af Karina Borchers Andersen, socialrådgiver

AARHUS BYKIRKE

